

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem til at indtræde i den i Henhold til Lov Nr. 32 af 5. Marts 1909 nedsatte Kommission til Udarbejdelse af Lovforslag til Lens, Stamhuses og Fideikommisgodrs Overgang til fri Ejendom m. v. (i Stedet for Krabbe).

Paa Formandens Forslag valgtes K. Pedersen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Ændringer i Grundlovens Af-snit IV. samt §§ 24, 53 og 95.

Forhandlingen genoptoges.

Hammerich: Jeg behøver neppe at udtale, at den Gruppe, paa hvis Vegne jeg tager Ordet, har et andet Syn paa det foreliggende Lovforslag end det, der er kommet til Orde fra de Medlemmer, der hidtil have haft Ordet. Ikke, at vi ere Modstandere af den almindelige Valgret, tværtimod, det har det danske Højre aldrig været. Vi have altid været paa det rene med, at alle Lag i Samfundet og i Befolkningen skulle have deres store, meget indgribende og meget afgørende Indflydelse paa, hvordan Landet styres. Men ved Siden deraf have vi ganske vist næret Betænkeligheder ved, at lade det derigen-nem fremkomne Flertalsregimente være ganske ubegrænset i sin Indflydelse. Vi ere overbeviste om, at det er ikke det, som vil baade et Land og et Folk bedst. Hvorledes en Begrænsning skal være, derom kan der tvistes, men det er vor Overbevisning, at hvis den ikke er der, ender det med Opløsning, med Anarki, maaske lidt før eller senere med Soldaterregimente. Det har man jo adskillige Eksempler paa, og vi have det egentlig, forekommer det mig, i Øjeblikket fra det Land, hvor det ubegrænsede Flertalsregimente har haft Lov til at herske i højere Grad end vist i noget andet Land i Europa, nede i Grækenland, hvor det i Øjeblikket er saaledes, at det er ved at blive afløst af et Soldaterregimente, der hidtil

kun er holdt noget nede af Kongen, hvem man, paa Grund af de store Tjenester, han har ydet Landet, hverken kan eller tør gaa uden om.

Se, med dette vort Grundsyn vil man forstaa, at vi maa tage Afstand fra adskillige af de her foreliggende Forslag, der jo i det hele og store gaa ud paa ret vidt-gaaende Ændringer i Valgretten ikke blot overfor Folketinget, men i endnu højere Grad overfor Landstinget.

Med Hensyn til et af disse Forslag, nemlig det, som angaar Udvidelse af Valgretten til Kvinder, ville ærede Medlemmer vide, at der er delte Meninger indenfor Højre. Der er nogle, som lægge Hovedvægten paa de Indvendinger, som kunne gøres derimod, men andre, og det er dog vist et Flertal, som se, at der er mere, som taler derfor end derimod. Disse kunne beklage, at vi ikke, inden dette Spørgsmaal ligger for til endelig Afgørelse, have faaet noget mere Erfaring fra Kvindernes Valgret til Kommunerne herhjemme, end vi endnu have faaet, saa at vi derfor maa bygge langt mere paa Erfaringen fra andre Lande, hvor der ganske sikkert vil møde os Betænkeligheder i samme Grad som Opfordring til at gaa til dette Skridt. Imidlertid, jeg tror, der er adskillige indenfor Højre, som kunde være tilbøjelige til at give dette Forslag sin Tilslutning.

Der er heller ikke Tvivl om, at kan man finde, hvilket i øvrigt er vanskeligt, en passende Form for at give de fra-værende Adgang til at tage Del i Afstemningen, vil det ikke mindst af Hensyn til Sømændene være meget ønskeligt. Ønskeligheden deraf har jeg for en Række Aarsiden selv draget frem her i Tinget. Det paastodes den Gang, at det ikke var muligt at skaffe Sømænd Valgret uden en Grundlovsændring, som den Gang ikke laa for. Imidlertid ligger jo nu paa Tingets Bord fra det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard) og et Par andre af vore Menings-fæller et Forslag i den Retning. Og kunde der naas noget i saa Henseende, har det altsaa vor fulde Tilslutning.

Anderledes stiller det sig med den Udvidelse af Valgretten til Folketinget, der er foreslaaet ved at gaa til en anden Valgretsalder. Vi have vore vægtige Grunde til i og for sig at være imod en